

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 1 października 2018 r.

Poz. 4132

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.340.2018 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 27 września 2018 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XLV/360/18 Rady Gminy Dywity z dnia 23 sierpnia 2018 r. w sprawie ustalenia na terenie gminy Dywity maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych, zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, odstępow od zakazu spożywania oraz ograniczeń sprzedaży napojów alkoholowych w części dotyczącej § 5 ust. 3 w zakresie sformułowania „organizowanych przez Urząd Gminy Dywity, jednostki organizacyjne i pomocnicze Gminy Dywity, stowarzyszenia, oraz osoby fizyczne posiadające prawo do dysponowania tym miejscem”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Dywity, na podstawie art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 12 ust. 1, 3 i 5 oraz art. 14 ust. 2b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 ze zm.), podjęła uchwałę w sprawie ustalenia na terenie gminy Dywity maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych, zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, odstępow od zakazu spożywania oraz ograniczeń sprzedaży napojów alkoholowych.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 września 2018 r.

W § 5 ust. 3 uchwały Rada Gminy wskazała, że w miejscach publicznych wymienionych w ust. 1 i 2 napoje alkoholowe będzie można spożywać wyłącznie w czasie imprez sportowych, kulturalno-rozrywkowych, okolicznościowych, festynów, pikników organizowanych przez Urząd Gminy Dywity, jednostki organizacyjne i pomocnicze Gminy Dywity, stowarzyszenia, oraz osoby fizyczne posiadające prawo do dysponowania tym miejscem.

W ocenie organu nadzoru Rada Gminy, wprowadzając do ww. przepisu uchwały sformułowanie „organizowanych przez Urząd Gminy Dywity, jednostki organizacyjne i pomocnicze Gminy Dywity, stowarzyszenia, oraz osoby fizyczne posiadające prawo do dysponowania tym miejscem”, rażąco naruszyła prawo.

Stosownie do art. 14 ust. 2b ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, w określonym miejscu publicznym na terenie gminy odstępstwo od zakazu spożywania napojów alkoholowych, jeżeli uzna, że nie będzie to miało negatywnego wpływu na odpowiednie kształtowanie polityki społecznej w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi, o której mowa w art. 2 ust. 1, i nie będzie zakłócało bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Z powyższego przepisu ustawy wynika jedynie, że rada gminy może w drodze uchwały wskazać miejsca publiczne, stanowiące odstępstwo od generalnego zakazu zawartego w art. 14 ust. 2a ww. ustawy. Przy podejmowaniu uchwały w tym zakresie rada gminy powinna mieć na uwadze jedynie dwa cele:

- brak negatywnego wpływu odstępstwa na odpowiednie kształtowanie polityki społecznej w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi,
- niezakłócanie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Rada gminy podejmując uchwałę na podstawie art. 14 ust. 2b nie może zatem wprowadzać dodatkowych kryteriów odstępstw od zakazu spożywania napojów alkoholowych w tym przypadku podmiotowych.

Na podstawie przywołanej regulacji należy uznać, że wskazanie w kwestionowanym postanowieniu uchwały, podmiotu organizującego w miejscach publicznych imprezy nie leży w kompetencji rady gminy i przekracza zakres upoważnienia ustawowego.

Orzecznictwo sądowo-administracyjne stoi na stanowisku, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki